

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 68/06-41

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. mája 2006 v senáte zloženom z predsedu Juraja Babjaka a zo sudcov Eduarda Bárányu a Ľubomíra Dobríka prerokoval sťažnosť M. K., bytom K., zastúpenej advokátom JUDr. T. G., K., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 117/1993 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 117/1993 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 117/1993 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. M. K. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 000 Sk (slovom stotisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Košice II p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky u k l a d á zaplatiť trovy právneho zastúpenia M. K. vo výške 8 682 Sk (slovom osemtisícšesťstoosemdesiatdva slovenských korún) na účet advokáta JUDr. T. G., K., do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Okresný súd Košice II j e p o v i n n ý uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia vo výške 8 682 Sk (slovom osemtisícšesťstoosemdesiatdva slovenských korún) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky (...) do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Sťažnosti M. K. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. decembra 2005 doručená sťažnosť M. K., bytom K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. T. G., K., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní o návrhu sťažovateľky proti odporcovi F. K. o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vedenom pod sp. zn. 19 C 117/1993.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že je účastníčkou konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Sťažovateľka podala návrh na začatie konania v roku 1991, teda pred 15 rokmi. Prvé pojednávanie sa uskutočnilo až v roku 1993. Keďže sa sťažovateľka domnievala, že zákonný sudca je vo veci zaujatý, dvakrát proti nemu podala námietku zaujatosti, a to v roku 2003 a v roku 2005. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) jej námietku zamietol. Podľa právneho zástupcu sťažovateľky nemožno predmetné konanie považovať za skutkovo zložité. Do dnešného dňa nie je vec právoplatne skončená. V konaní dochádza podľa názoru sťažovateľky k zbytočným prieťahom.

Sťažovateľka si uplatňuje priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 400 000 Sk. Svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia zdôvodnila sťažovateľka tým, že od podania návrhu do dnešného dňa je v stave právnej neistoty. Navyše súdne konanie má nepriaznivý vplyv aj na jej zdravotný stav. Sťažovateľka je starobnou dôchodkyňou.

Porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vidí sťažovateľka v tom, že konanie na okresnom súde začaté podaním návrhu z 19. júla 1991 do dnešného dňa nie je právoplatne skončené a v konaní dochádza podľa jej názoru k zbytočným priet'ahom, čo spôsobuje stav jej právnej neistoty.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka vo svojej sťažnosti [doplnenej ňou 23. januára 2006 a jej ustanoveným právnym zástupcom podaním z 27. marca 2006 a 29. marca 2006 (oprava chyby v písaní)] navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo M. K., bytom K. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II vedenom pod sp. zn. 19 C 117/1993 porušené bolo.

Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 117/1993 prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

M. K., bytom K. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 400.000,- Sk (...), ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresnému súdu Košice II ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia ustanovenému právnemu zástupcovi JUDr. T. G. za zastupovanie v konaní pred Ústavným súdom SR vo výške 8.682,- Sk (...) do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadril predseda okresného súdu, ktorý vo svojom vyjadrení z 12. apríla 2006 uviedol prehľad vykonaných úkonov v danej právnej veci a konštatoval, že je nutné pripustiť, že dané konanie počas celého trvania nevykazovalo známky úplnej bezpriet'ahovosti. K priet'ahom došlo v časových obdobiach od 21. marca 1994 do 5. februára 1996, od 23. septembra 1997 do 21. apríla 1999,

od 3. októbra 2000 do 18. júla 2001 a od 11. septembra 2001 do 20. októbra 2003. Predseda okresného súdu poukázal zároveň na to, že správanie sťažovateľky tiež prispelo k celkovej dĺžke konania, keďže sa nezúčastnila pojednávani konaných 3. októbra 2000 a 11. septembra 2001 a následne uplatnila opakovane námietku zaujatosti zákonného sudcu, v dôsledku čoho musel byť spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o tejto námietke. Predseda okresného súdu považuje predmetné konanie za skutkovo náročné a sťažovateľkou požadované finančné zadosťučinenie za neprimerané.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení z 12. apríla 2006 súhlasil s upustením od ústneho pojednávania. Právny zástupca sťažovateľky vo svojom podaní z 27. marca 2006 súhlasil tiež s upustením od ústneho pojednávania.

Uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 68/06-12 z 1. marca 2006 bol sťažovateľke ustanovený právny zástupca.

Uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 68/06-27 z 5. apríla 2006 bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie.

II.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby v zásade neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím sa vytvára právna istota. Preto pre naplnenie ústavného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval (II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníkov a postup súdu (II. ÚS 79/97, I. ÚS 70/98).

Konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 19 C 117/1993, v rámci ktorého namieta s'ťažovateľka zbytočné priet'ahy, nemožno hodnotiť ako konanie, ktoré by bolo po skutkovej alebo právnej stránke zložit'.

V rámci druhého kritéria (správanie účastníkov konania) je potrebné uviesť, že aj s'ťažovateľka prispela k celkovej dĺžke konania tým, že okresný súd ju musel viackrát vyzývať na súčinnosť a viackrát sa nezúčastnila stanovených pojednávanií.

Zo spisu okresného súdu v právnej veci vedenej pod sp. zn. 19 C 117/1993 ústavný súd zistil, že boli vykonané tieto úkony:

Dňa 19. júla 1991 bol okresnému súde podaný návrh na začatie konania vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Dňa 31. júla 1991 okresný súd zaslal žalobu na vyjadrenie odporcovi.

Dňa 16. augusta 1991 bol daný pokyn na pripojenie spisu sp. zn. 22 C 539/89.

Z 9. septembra 1991 sa v spise nachádza úradný záznam o tom, že konanie vedené pod sp. zn. 22 C 539/89 je právoplatne skončené.

Dňa 19. septembra 1991 bol určený termín pojednávania na 10. december 1991.

Dňa 10. decembra 1991 sa uskutočnilo pojednávanie (navrhovateľka neprítomná, odporca prítomný).

Dňa 12. decembra 1991 okresný súd vyžiadal výpisy z vkladových účtov vedených v S.

Dňa 12. decembra 1991 okresný súd vyžiadal od Stavebného bytového družstva K. uvedenie zostatkovej hodnoty členského podielu družstevného bytu.

Dňa 30. decembra 1991 bola okresnému súde doručená odpoveď Stavebného bytového družstva K.

Dňa 31. decembra 1991 bola okresnému súdu doručená odpoveď S.

Dňa 13. januára 1992 okresný súd vyzval navrhovateľku na uvedenie, v ktorých pobočkách sú vedené vkladné knižky, na ktoré sa odvoláva.

Dňa 10. februára 1992 okresný súd opakovane vyzval navrhovateľku na uvedenie, v ktorých pobočkách sú vedené vkladné knižky, na ktoré sa odvoláva.

Dňa 10. apríla 1992 okresný súd opäť vyzval navrhovateľku na uvedenie, v ktorých pobočkách sú vedené vkladné knižky, na ktoré sa odvoláva.

Dňa 11. mája 1992 okresný súd opakovane vyzval navrhovateľku na uvedenie, v ktorých pobočkách sú vedené vkladné knižky, na ktoré sa odvoláva.

Dňa 11. júna 1992 okresný súd opakovane vyzval navrhovateľku na uvedenie, v ktorých pobočkách sú vedené vkladné knižky, na ktoré sa odvoláva.

Dňa 3. augusta 1992 navrhovateľka urgovala, aby súd pokračoval v súdnom konaní (na jej podaní je uvedená nesprávna spisová značka).

Dňa 5. augusta 1992 okresný súd opakovane vyzval navrhovateľku na uvedenie, v ktorých pobočkách sú vedené vkladné knižky, na ktoré sa odvoláva.

Dňa 19. augusta bol vytýčený termín pojednávania na 2. október 1992.

Z 26. augusta 1992 sa v spise nachádza úradný záznam, v ktorom sa uvádza, že na okresný súd sa dostavila navrhovateľka, ktorá žiada, aby bola predvolaná z adresy zamestnávateľa.

Dňa 2. októbra 1992 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci prítomní).

Dňa 1. apríla 1993 okresný súd vyzval zamestnávateľa odporcu na uvedenie, v akej výške boli z jeho účtu uskutočňované zrážky na sporenie.

Dňa 1. apríla 1993 okresný súd vyzval S. na zaslanie výpisu z vkladových účtov.

Dňa 19. apríla 1993 došla okresnému súdu odpoveď zamestnávateľa odporcu.

Dňa 20. apríla 1993 došla okresnému súdu odpoveď S.

Dňa 4. mája 1993 okresný súd vyzval navrhovateľku a odporcu na uvedenie bližších identifikačných údajov vkladných knižiek.

Dňa 25. mája 1993 došla okresnému súdu odpoveď odporcu.

Dňa 25. mája 1993 okresný súd urgoval navrhovateľku ohľadne uvedenia bližších identifikačných údajov vkladných knižiek.

Dňa 17. júna 1993 okresný súd opäť urgoval navrhovateľku ohľadne uvedenia bližších identifikačných údajov vkladných knižiek.

Dňa 15. júla 1993 došla okresnému súdu odpoveď navrhovateľky na výzvu súdu.

Dňa 24. augusta 1993 okresný súd opäť urgoval navrhovateľku ohľadne uvedenia bližších identifikačných údajov vkladných knižiek.

Dňa 18. októbra 1993 okresný súd uskutočnil dopyt na S.

Dňa 21. septembra 1993 došla odpoveď S.

Dňa 4. novembra 1993 bol uskutočnený dopyt na zamestnávateľa odporcu.

Dňa 25. novembra 1993 došla odpoveď zamestnávateľa odporcu.

Dňa 7. januára 1994 sa v spise nachádza úradný záznam o tom, že odporca sa dostavil na okresný súd za účelom oznámenia adresy svojej bývalej manželky.

Dňa 25. januára 1994 bol stanovený termín pojednávania na 21. marec 1994.

Dňa 21. marca 1994 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci prítomní).

Dňa 5. februára 1996 bol okresným súdom ustanovený súdny znalec za účelom ocenenia hnutelných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Dňa 29. februára 1996 podala navrhovateľka odvolanie proti uzneseniu o povinnosti platiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania.

Dňa 7. marca 1996 bola vypracovaná predkladacia správa.

Dňa 12. marca 1996 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 31. decembra 1996 krajský súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa.

Dňa 30. januára 1997 sa spis vrátil okresnému súdu.

Dňa 25. apríla 1997 bol spis zaslaný znalcovi za účelom vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 19. júna 1997 bol vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 10. septembra 1997 okresný súd vyzval navrhovateľku a odporcu na vyjadrenie sa k znaleckému posudku.

Dňa 23. septembra 1997 okresný súd rozhodol o znalečnom.

Dňa 20. októbra 1997 podala navrhovateľka odvolanie proti uzneseniu, ktorou jej bola určená povinnosť zaplatiť 1 000 Sk za znalecký posudok.

Dňa 4. novembra 1997 došlo okresnému súdu vyjadrenie navrhovateľky.

Dňa 21. apríla 1999 bol vytýčený termín pojednávania na 18. máj 1999.

Dňa 14. mája 1999 došlo okresnému súdu vyjadrenie navrhovateľky.

Dňa 18. mája 1999 sa uskutočnilo pojednávanie (navrhovateľka neprítomná).

Dňa 29. mája 1999 bol stanovený termín pojednávania na 2. september 1999.

Dňa 26. júla 1999 navrhovateľka požiadala o odročenie pojednávania na február 2000 z dôvodu, že sa bude zdržiavať v zahraničí.

Dňa 2. septembra 1999 sa malo uskutočniť pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 14. júla 2000 bol určený termín pojednávania na 3. október 2000.

Dňa 3. októbra 2000 sa uskutočnilo pojednávanie (navrhovateľka neprítomná).

Dňa 18. júla 2001 bol stanovený termín pojednávania na 11. september 2001.

Dňa 11. septembra 2001 sa uskutočnilo pojednávanie (navrhovateľka neprítomná).

Dňa 19. septembra 2001 došlo okresnému súdu ospravedlnenie neúčasti navrhovateľky na pojednávani.

Dňa 20. októbra 2003 bol stanovený termín pojednávania na 2. december 2003.

Dňa 31. októbra 2003 došla okresnému súdu námietka zaujatosti zákonného sudcu.

Dňa 5. novembra 2003 sa zákonný sudca vyjadril k námietke zaujatosti.

Dňa 27. novembra 2003 bola vec predložená krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

Dňa 25. novembra 2003 navrhovateľka urgovala rozhodnutie o námietke zaujatosti.

Dňa 7. novembra 2003 krajský súd rozhodol, že zákonný sudca nie je vylúčený z pojednávania a rozhodovania veci.

Dňa 10. decembra 2003 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 17. decembra 2004 bol vytýčený termín pojednávania na 8. február 2005.

Dňa 15. decembra 2004 bola okresnému súdu doručená sťažnosť navrhovateľky na prietahy v konaní.

Dňa 8. februára 2005 sa uskutočnilo pojednávanie.

Dňa 23. februára 2005 došlo okresnému súdu oznámenie Obvodného oddelenia Policajného zboru K., v ktorom sa uvádza, že odporca na adrese K., už nebyva.

Dňa 15. marca 2005 sa uskutočnilo pojednávanie.

Dňa 15. marca 2005 okresný súd zisťoval na Registri obyvateľov Slovenskej republiky pobyt odporcu.

Dňa 31. marca 2005 opäť vzniesla navrhovateľka námietku zaujatosti zákonného sudcu.

Dňa 11. apríla 2005 sa zákonný sudca vyjadril k námietke zaujatosti.

Dňa 12. apríla 2005 bola vec predložená na rozhodnutie krajskému súdu.

Dňa 14. apríla 2005 oznámila navrhovateľka okresnému súdu adresu odporcu.

Dňa 26. mája 2005 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 18. apríla 2005 krajský súd rozhodol, že zákonný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci.

Dňa 20. júna 2005 bol vytýčený termín pojednávania na 27. september 2005.

Dňa 27. septembra 2005 sa uskutočnilo pojednávanie (odporca neprítomný).

Dňa 19. októbra 2005 došlo okresnému súdu oznámenie Obvodného oddelenia Policajného zboru K., že odporca zásielku okresného súdu – predvolanie na pojednávanie – prevzal.

Dňa 6. decembra 2005 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci prítomní).

Dňa 12. decembra 2005 bol uskutočnený dopyt na S.

Dňa 27. decembra 2005 došla okresnému súdu odpoveď S.

Dňa 14. februára 2006 bol zrušený termín pojednávania stanoveného na 6. apríl 2006 a bol určený na 9. máj 2006.

Ústavný súd v rozbere uviedol všetky úkony od podania žaloby, ale hodnotil ich až od 15. februára 1993 z dôvodu, že až vtedy nadobudol účinnosť zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorý neobsahuje ustanovenia o spätnej účinnosti.

Ústavný súd zistil, že v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 19 C 117/1993 došlo k zbytočným priet'ahom od 21. marca 1994 (pojednávanie) do 5. februára 1996 (ustanovený súdny znalec), t. j. v trvaní 22 mesiacov, od 23. septembra 1997 (okresný súd rozhodol o znalečnom) do 21. apríla 1999 (stanovený termín pojednávania), t. j. v trvaní 7 mesiacov, od 1. februára 2000 (navrhovateľka v žiadosti o odročenie pojednávania z 26. júla 1999 uviedla, že bude od februára 2000 na našom území) do 14. júla 2000

(stanovený termín pojednávania), t. j. v trvaní 5 mesiacov, od 3. októbra 2000 (pojednávanie) do 18. júla 2001 (stanovený termín pojednávania), t. j. v trvaní 9 mesiacov, od 11. septembra 2001 (pojednávanie) do 20. októbra 2003 (stanovený termín pojednávania), t. j. v trvaní 25 mesiacov, a od 10. decembra 2003 (spis bol vrátený okresnému súdu) do 17. decembra 2004 (stanovený termín pojednávania), t. j. v trvaní 12 mesiacov. Celkové prieťahy v konaní sú v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov. V dôsledku toho došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu). Pričom ústavný súd pripomína, že aj sťažovateľka mala podiel na vzniknutých prieťahoch.

Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Keďže k porušeniu základného práva došlo nekonaním okresného súdu, ústavný súd mu prikázal konať vo veci vedenej pod sp. zn. 19 C 117/1993.

Sťažovateľka si uplatnila priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 400 000 Sk. Svoj návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila tak, že nekonaním okresného súdu je v stave právnej neistoty.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Ústavný súd vyhovel návrhu sťažovateľky a vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 19 C 117/1993 a prikázal okresnému súdu, ktorý jej právo porušil, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov. Dovŕšením opatrení

smerujúcich zo strany ústavného súdu k odstráneniu stavu právnej neistoty bolo i priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 100 000 Sk. Ústavný súd vzal do úvahy predmet sporu a jeho zložitosť a dĺžku jeho trvania. Výšku zadosťučinenia stanovil ústavný súd najmä s ohľadom na zistené obdobie nečinnosti okresného súdu a na vyššie uvedené kritériá riešenia zisteného porušenia základných práv, pričom vychádzal zo spisu okresného súdu a zohľadnil aj podiel sťažovateľky na vzniknutých priet'ahoch.

Vo zvyšnej časti ústavný súd sťažnosti nevyhovel.

Sťažovateľka bola vo veci sčasti úspešná, a preto bolo potrebné rozhodnúť o náhrade trov konania okresným súdom.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania pred ústavným súdom, ak predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi.

Predmet konania – ochrana základných ľudských práv a slobôd – je v zásade nevyjadriteľný v peniazoch a je nezameniteľný s primeraným finančným zadosťučinením.

Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka.

Podľa oznámenia Štatistického úradu Slovenskej republiky za prvý polrok 2005 bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky 16 381 Sk.

Právny zástupca si uplatnil trovy právneho zastúpenia za tri úkony, a to prevzatie a prípravu, poradu s klientom a písomné podanie ústavnému súdu (doplnenie sťažnosti) v celkovej v sume 8 682 Sk. Ústavný súd priznal právnenmu zástupcovi sťažovateľky

odmenu za tri úkony právnej služby, a to prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady a doplnenie sťažnosti. Podľa takto určených kritérií sú trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby vo výške 8 682 Sk (odmena za jeden úkon je 2 730 Sk plus režijný paušál 164 Sk), ktoré ústavný súd zaviazal kanceláriu ústavného súdu uhradiť ustanovenému právnenému zástupcovi sťažovateľky a okresný súd zaviazal nahradiť tieto trovy právneho zastúpenia kancelárii ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2006